

Hollywoods Modsætning

JEANNE D'ARC-FILMENS INSTRUKTØR,
CARL TH. DREYER, FORTÆLLER —

Filmens Urpremière finder Sted paa Onsdag
i næste Uge paa Paladsteatret.

CARL TH. DREYERS store franske Film „Jeanne d'Arc“, er nu helt færdig, og den vil paa Onsdag faa Premiere i Paladsteatret. Imorgen Aften ankommer en Kopi af Filmen hertil fra Paris med Flyvemaskine, og Direktør Sophus Madsen, der har købt Filmen, vil da straks gaa i Gang med at træffe de sidste Forberedelser til denne celebre Premiere, der vil faa særlig festlige Former.

Franskmændene har vist Instruktør Dreyer den særlige Ære at lade hans Fædreland holde Verdenspremière paa Filmen, og til denne er inviteret Direktøren for Optagelsesselskabet „Société generale de Film“, Monsieur Graniéff, og Mlle Falconetti, der spiller Hovedrollen Jeanne d'Arc, og desuden overværes den naturligvis af Carl Th. Dreyer selv.

Man har yderligere til Premièren indbudt Kongen og det herværende franske Gesandtskab.

Det er Kapelmester Jacob Gade, der skal sætte Musik til Filmen, og i Anledning af Premièren vil Orkestret sandsynligvis blive forstærket.

Den 26. i denne Maaned har Filmen Premiere i London, og den 2. Maj i Paris, men Københavnerne bliver altsaa de første, der faar Lejlighed til at se det gigantiske Arbejde.

B. T.s Korrespondent i Paris har sendt os nedenstaaende Interview med Jeanne d'Arc-Filmens Skaber:

De sidste Optagelser —

Paris, 5. April.

Ved Clamart — kun 12 km fra Paris — rejser der sig pludselig og overraskende en hel middelalderlig By.

Her har „Société Générale de Film“ ladet det Rouen, der dømte og brændte Frankrigs Helgeninde i 1431, genopstaa, eller rettere: ladet bygge stilserede Dekorationer til Carl Th. Dreyers Film, „Jeanne d'Arcs Lidelse og Død“.

Der mangler endnu — 14 Dage før Premièren — et Par Optagelser til Slutscenen.

Carl Th. Dreyer og hans Chef-Operatør, Østrigeren Maté — begge i Overtrækstøj — ælter selv rundt i den opblødte Lerjord, hvori Optagelsesapparaterne har deres Stade.

Dreyers franske Popularitet.

Det er morsomt for en Dansk at se, hvor umaadelig populær Dreyer er blevet i franske Filmskredse.

Ikke alene mindes Pariserpressen den Dag i Dag jævnlige „Tyrannens Fald“ med usvækket Begejstring.

Og Herman Bangs „Michaël“ fra Dreyers tyske Instruktør-Periode vil ogsaa snart faa sin franske Premiere.

Dreyer staar i franske Øjne som en af Europas allerbetydeligste Instruktører. Men ogsaa hele sit store franske Personale har den danske Filmsmand forstaaet at vinde. Lige fra den berømteste Skuespiller til den mindste Arbejdsmand følger ham i tykt og tyndt.

De sidste Scener er prøvet igennem med Skuespillerne, mens Operatører og Dreyer selv har set Virkningen i Sogelinsen; hele Apparatet klapper, man er klar til at dreje.

Men Himlen er stadig lige graa.

Saa spiser vi Frokost saa længe.

Frokost paa Victor Hugos Dug.

I et af de Fangetaarne, hvori Jeanne d'Arc (i Filmen) sidder fængslet, er der indrettet en hyggelig lille Kantine.

Dugen paa Bordet har tilhørt Frankrigs store Digter, Victor Hugo!

Hvordan i Alverden kommer en saadan „litterær Relikvie“ ud til en Filmens Arbejdsplads?

Jo, Dekorationerne og Kostumerne til Jeanne d'Arc-Filmen er tegnet af Maleren Jean Hugo, der er Sønnesøns Søn af den store Romantiker, og

hans Frue, der har udført Kostumerne, har medbragt Dugen til Frokostbordet.

Medens vi nyder Clamarts Specialitet, Ærter, beder jeg Dreyer fortælle lidt om Filmen.

Dreyer fortæller.

— Manuskriptet er af Josef Delté mig; Filmen er 2400 Meter lang og spiller i ca. 1½ Time.

— De har kaldt den „Jeanne d'Arcs Lidelse og Død“?

— Ja, for ikke at udgive den for at indeholde Slagsscener eller lignende.

— Har Jeanne d'Arcs Liv ikke tidligere været behandlet paa Film?

— Jo, flere Gange, bl. a. for en halv Snes Aar siden i en amerikansk Film, hvori der var indlagt en rask lille Kærlighedshistorie mellem Jeanne og en engelsk Fangevogter.

Jeanne d'Arc (Mlle Falconetti) modtager lige før sin Død den hellige Hostie.

Handlingen i vor Film, der i Virkeligheden strakte sig over 5 Maaneder, er sammentrængt paa een Dag. Man følger hele Processen og ser, hvorledes Jeanne bliver pint, fordi hun nægtede at underskrive den forlangte Afsværgelseserklæring; udmattet af Pinslerne giver hun endelig efter, for dog umiddelbart derefter at tilbagekalde sin Afsværgelse.

Mlle Falconetti i Hovedrollen.

Jeanne d'Arc fremstilles, som De ved, af den kendte Skuespillerinde, Mlle Falconetti, hvis Film-Debut det er. Jeg synes, hun er fortræffelig, helt igennem ægte; hun dør i Filmen, som

Der skal tages et Billede af Folkemængden, som styrter over en Vindebro. Instruktør Carl Th. Dreyer (staaende tilhøjre) dirigerer Operatøerne ned i en Forsænkning. Man lægger Mærke til, hvorledes Fotografen er beskyttet mod eventuelle Spark af de Statister, der skal løbe hen over dem.

en Engel eller en lille Fugl vilde gøre det.

— Medvirker der andre kendte Skuespillere?

— Ja, „Théâtre Français“ Doyen, den 78-aarige Silvain, fremstiller den engelskvenlige katolske Biskop Cauchon, Jeannes argeste Modstander.

— De er ikke bange for, at Filmen skal vække Modstand hos den katolske Kirke?

— Nej. Dels har jeg hele Tiden fulgt Historien. Hele Processen foreligger i Deputeretkammerets Bibliotek, og den har jeg selvfølgelig gjort mig nøje bekendt med. Desuden har jeg som Neutral set mere nøgternt paa hele Sagen, end en Franskmand maaske kunde have gjort. Jeg tror næppe, at Jeannes Dommere har handlet af Blodtørst, men kun ud fra deres Tro og Overbevisning og forblindede af Dogmer. Til Slut er jeg overbevist om, at de alle har haft den dybeste Medlidenhed med den unge Pige; det har jeg i hvert Fald forsøgt at vise.

Ikke i selve Notre-Dame-Kirken!

— Er det rigtigt, at Filmen vil faa sin franske Førsteopførelse i Notre-Dame?

— Nej, det er lidt overdrevet! Sagen er den, at den katolske Kirke gerne vil se Filmen inden Førsteopførelsen i Frankrig, og der vil derfor antagelig blive arrangeret en special Forevisning for Kleresiet i Notre-Dames Bibliotekssal. Dette er imidlertid i den engelske Presse blevet til fransk Première i Notre Dame, og dette Forlydende er saa vandret videre i danske Blade.

— De faar Skyld for at være en Lyr Instruktør.

— Saa? „Tyrannens Fald“, der var beregnet til 70 Dage, gjorde jeg færdig paa 55, og den kostede kun 78,000 Kr. Og den Egetræs-Trappe, man tilføjer mig, har jeg aldrig forlangt. Det var Benjamin Christensen. Jeanne d'Arc-Filmen har selvfølgelig kostet mange Penge, Optagelserne har varetaget over et halvt Aar og vi har optaget 85,000 m Film, der ved Fremførelsen bliver skaaret ned til 2400!

Fremtidsplaner.

— Vil De ikke mere virke i Danmark?

— Det ved jeg ikke. Man har for-

handlet med mig om at filme Johan Bojers Fiskerroman fra Lofoten „Den sidste Viking“. Opgaven tiltalte mig egentlig, men Forhandlingerne er vist strandet. Jeg tror, jeg gjorde dem bange ved at sige, at jeg vilde optage Filmen uden professionelle Skuespillere!

— De har vel Tilbud om flere Films henede?

— Det har jeg. Men nu vil jeg først være færdig med denne her.

Carl Th. Dreyer kaster et mismodigt Blik ud af Vinduet. Regnen strømmer stadig ned.

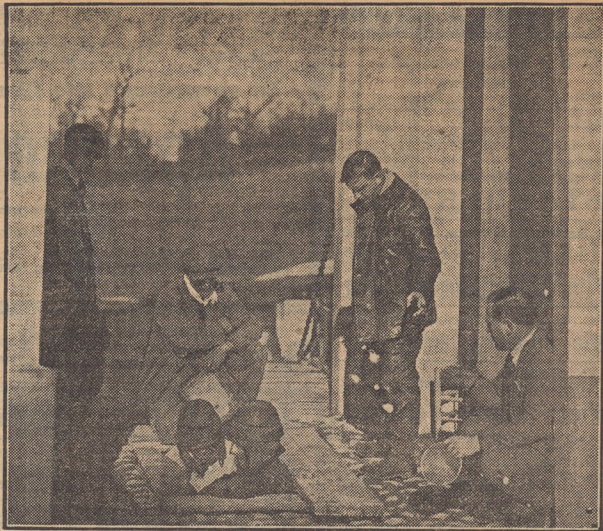
— Det bliver ikke idag, siger han, idet han giver Ordre til Opbrud. Vi maa haabe paa bedre Vejr imorgen.

— Er Filmen solgt til andre Lande? spørger jeg, idet vi kører ind mod Paris.

— Foruden i Frankrig og Danmark er det allerede afgjort, at den vil komme op i England.

Direktør Lapworth fra White Hall, der købte den for England, udtalte, at den var „Hollywoods Antitese“. Og de Ord tager jeg for den største Kompliment, man endnu har sagt mig som Instruktør.

Paul Salomonsen.

Der skal tages et Billede af Folkemængden, som styrter over en Vindebro. Instruktør Carl Th. Dreyer (staaende tilhøjre) dirigerer Operatøerne ned i en Forsænkning. Man lægger Mærke til, hvorledes Fotografere er beskyttet mod eventuelle Spark af de Statister, der skal løbe hen over dem.

en Engel eller en lille Fugl vilde gøre det.

— Medvirker der andre kendte Skuespillere?

— Ja, „Théâtre Français“ Doyen, den 78-aarige Silvain, fremstiller den engelskvenlige katolske Biskop Cauchon, Jeannes argesta Modstander.

— De er ikke bange for, at Filmen skal vække Modstand hos den katolske Kirke?

— Nej. Dels har jeg hele Tiden fulgt Historien. Hele Processen foreligger (i Deputeretkammerets Bibliotek), og den har jeg selvfølgelig gjort mig nøje bekendt med. Desuden har jeg som Neutral set mere nøgternt paa hele Sagen, end en Franskmand maaske kunde have gjort. Jeg tror næppe, at Jeannes Dommere har handlet af Blodtørst, men kun ud fra deres Tro og Overbevisning og forblindede af Dogmer. Til Slut er jeg overbevist om, at de alle har haft den dybeste Medlidenhed med den unge Pige; det har jeg i hvert Fald forsøgt at vise.

Ikke i selve Notre-Dame-Kirken!

— Er det rigtigt, at Filmen vil faa sin franske Førsteopførelse i Notre-Dame?

— Nej, det er lidt overdrevet! Sagen er den, at den katolske Kirke gerne vil se Filmen inden Førsteopførelsen i Frankrig, og der vil derfor antagelig blive arrangeret en special Forevisning for Kleresiet i Notre-Dames Bibliotekssal. Dette er imidlertid i den engelske Presse blevet til fransk Première i Notre Dame, og dette Forlydende er saa vandret videre i danske Blade.

— De faar Skyld for at være en ly Instruktør.

— Saa? „Tyrannens Fald“, der var beregnet til 70 Dage, gjorde jeg færdig paa 55, og den kostede kun 78,000 Kr. Og den Egetræs-Trappe, man tilføjer mig, har jeg aldrig forlangt. Det var Benjamin Christensen. Jeanne d'Arc-Filmen har selvfølgelig kostet mange Penge, Optagelserne har vareet over et halvt Aar og vi har optaget 85,000 m Film, der ved Fremførelsen bliver skaaret ned til 2400!

Fremtidsplaner.

— Vil De ikke mere virke i Danmark?

— Det ved jeg ikke. Man har for-

handlet med mig om at filme Johan Bojers Fiskerroman fra Lofoten „Den sidste Viking“. Opgaven tiltalte mig egentlig, men Forhandlingerne er vist strandet. Jeg tror, jeg gjorde dem bange ved at sige, at jeg vilde optage Filmen uden professionelle Skuespillere!

— De har vel Tilbud om flere Films henede?

— Det har jeg. Men nu vil jeg først være færdig med denne her.

Carl Th. Dreyer kaster et mismodigt Blik ud af Vinduet. Regnen strømmer stadig ned.

— Det bliver ikke idag, siger han, idet han giver Ordre til Opbrud. Vi maa haabe paa bedre Vejr imorgen.

— Er Filmen solgt til andre Lande? spørger jeg, idet vi kører ind mod Paris.

— Foruden i Frankrig og Danmark er det allerede afgjort, at den vil komme op i England.

Direktør Lapworth fra White Hall, der købte den for England, udtalte, at den var „Hollywoods Antitese“. Og de Ord tager jeg for den største Kompliment, man endnu har sagt mig som Instruktør.

Paul Salomonsen.